

แบบจัดเก็บความรู้ในการปฏิบัติงาน (Knowledge Capture on job Form : KCJ)

วัตถุประสงค์ : แบบจัดเก็บความรู้นี้ใช้จัดเก็บความรู้ที่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานแต่ละคน ได้รับในการปฏิบัติงาน และเห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน สมควรจะบันทึกไว้และเผยแพร่เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ของบุคลากร ตลอดจนเก็บรักษาและต่อยอดองค์ความรู้ให้เพิ่มพูนขึ้นอย่างต่อเนื่อง

รายละเอียดความรู้ :

๑. ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติงาน เรื่อง การยุติการดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง
๒. ผู้บันทึกองค์ความรู้ ชื่อ..นายปราโมทย์ บุญเปล่ง
๓. ตำแหน่ง....นิติกรชำนาญการพิเศษ..... สังกัด...กลุ่มกฎหมาย สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสระแก้ว.
๔. วัน เดือน ปี ที่บันทึกความรู้ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖
๕. กฎหมายหรือระเบียบที่เกี่ยวกับความรู้เรื่องนี้ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑
มาตรา ๑๐๐ , มาตรา ๑๐๐/๑

๖.รายละเอียดความรู้ที่ได้จากการปฏิบัติงาน

ที่มา

ในการดำเนินการทางวินัยข้าราชการ นั้น ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

“มาตรา ๑๐๐ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดซึ่งออกจากราชการอันมิใช่เพราะเหตุตาย มีกรณี ถูกกล่าวหาเป็นหนังสือก่อนออกจากราชการว่า ขณะรับราชการได้กระทำความหรือละเว้นกระทำการใด อันเป็น ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ถ้าเป็นการกล่าวหาต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นหรือต่อผู้มีหน้าที่ สืบสวนสอบสวน หรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ หรือเป็นการกล่าวหาของ ผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาคดีอาญาก่อนออกจากราชการว่า ในขณะที่รับราชการได้กระทำความผิด อาญาอันมิใช่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับ ราชการหรือความผิดลหุโทษ ผู้มีอำนาจ ดำเนินการทางวินัยมีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณา ดำเนินการทางวินัย และสั่งลงโทษตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ต่อไปได้เสมือนว่าผู้ผู้นั้นยังมิได้ออกจากราชการ แต่ต้องสั่งลงโทษภายในสามปีนับแต่วันที่ผู้นั้น ออกจากราชการ

กรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นการกล่าวหา หรือฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาคดีอาญา หลังจากที ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดออกจากราชการแล้ว ให้ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยมีอำนาจดำเนินการ สืบสวนหรือพิจารณา ดำเนินการทางวินัย และสั่งลงโทษตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ต่อไปได้เสมือนว่า ผู้นั้น ยังมีได้ออกจากราชการ โดยต้องเริ่มดำเนินการสอบสวนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ และต้อง สั่งลงโทษภายในสามปีนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ สำหรับกรณีที่เป็นการผิดที่ปรากฏ ชัดแจ้งตามมาตรา ๙๕ วรรคสอง จะต้องสั่งลงโทษภายในสามปีนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ

ในกรณีที่ศาลปกครองมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษ หรือองค์การพิจารณา อุทธรณ์ คำสั่งลงโทษทางวินัยหรือองค์การตรวจสอบรายงานการดำเนินการทางวินัยมีคำวินิจฉัยถึงที่สุดหรือ มีมติให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง เพราะเหตุกระบวนการดำเนินการทางวินัย ไม่ชอบ ด้วยกฎหมาย ให้ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยดำเนินการทางวินัยให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่ มีคำพิพากษาถึงที่สุด หรือมีคำวินิจฉัยถึงที่สุดหรือมีมติ แล้วแต่กรณี

การดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม ถ้าผลการสอบสวนพิจารณา ปรากฏว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงก็ให้งดโทษ

ความในมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ตามมาตรา ๑๐๑ ”

มาตรา ๑๐๐/๑ ในกรณีที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติหรือ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐมีมติชี้มูลความผิดข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใด ซึ่งออกจากราชการแล้ว การดำเนินการทางวินัยและสั่งลงโทษแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตหรือกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แล้วแต่กรณี การดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่ง หากปรากฏว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงก็ให้ งดโทษ ”

จะเห็นว่า พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๐๐ บัญญัติไว้ เฉพาะ “มีกรณีถูกกล่าวหาเป็นหนังสือก่อนออกจากราชการว่า ขณะรับราชการได้กระทำหรือละเว้นกระทำการ ใด อันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง...” หรือกรณีการชี้มูลของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการ ทุจริตแห่งชาติหรือคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ตามมาตรา ๑๐๐/๑ ก็ไม่ได้ระบุ ไว้ว่าเป็นการชี้มูลในความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงหรืออย่างร้ายแรง แต่ทั้งมาตรา ๑๐๐ และมาตรา ๑๐๐/๑ ต่างก็ บัญญัติไว้ว่า หากการดำเนินการทางวินัยแล้ว ปรากฏว่าข้าราชการพลเรือนผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ก็ให้งดโทษ โดยไม่ได้บัญญัติไว้ในกรณีที่มีการกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ซึ่งออกจากราชการอัน มิใช่เพราะเหตุตาย มีกรณีถูกกล่าวหาเป็นหนังสือก่อนออกจากราชการว่าขณะรับราชการได้กระทำหรือละเว้น กระทำการใดอันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ในความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงแล้วต่อมาข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการ จะต้องดำเนินการอย่างไร

๗. ข้อเสนอแนะ / ข้อพึงระวัง/หมายเหตุ

ตามประเด็นปัญหาข้างต้น จำต้องพิจารณาโดยใช้หลักทั่วไปกล่าวคือการดำเนินการทางวินัย เป็นกระบวนการที่กำหนดหมายกำหนดให้ต้องกระทำเมื่อปรากฏกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการกระทำ ผิดวินัย การที่ข้าราชการคนใดจะถูกดำเนินการทางวินัยหรือไม่จึงเป็นเรื่องเฉพาะตัวของบุคคล โดยหากปรากฏ ว่าข้าราชการผู้ใดมีพฤติการณ์หรือการกระทำที่มีมูลเป็นความผิดวินัย ข้าราชการผู้นั้นก็ต้องถูกดำเนินการ ทางวินัย ซึ่งในเรื่องของการดำเนินการทางวินัยนั้นกฎหมายได้กำหนดหลักการว่า ผู้บังคับบัญชาสามารถจะ ดำเนินการทางวินัยตลอดจนสั่งลงโทษแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยก็ต่อเมื่อผู้นั้นยังมี สภาพเป็นข้าราชการอยู่เท่านั้น ส่วนมาตรา ๑๐๐ และ ๑๐๐/๑ ถือเป็นข้อยกเว้นที่ให้อำนาจแก่ผู้บังคับบัญชา ในอันที่จะดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาที่ออกจากราชการไปแล้วได้

ดังนั้น เมื่อข้าราชการที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และต่อมาได้ออกจาก ราชการไป กรณีจึงไม่อยู่ในเงื่อนไขตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๐๐ หรือมาตรา ๑๐๐/๑ ที่ผู้บังคับบัญชาจะ สามารถดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการผู้นั้นได้ ฉะนั้น กรณีที่ข้าราชการถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ ร้ายแรงและต่อมาได้ออกจากราชการอันมิใช่เพราะเหตุตาย ผู้บังคับบัญชาจึงไม่อาจดำเนินการทางวินัยกับผู้นั้น ได้ เนื่องจากไม่มีกฎหมายให้อำนาจไว้ หรือในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อ ดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงแล้วต่อมาข้าราชการผู้นั้นได้ออกจากราชการอันมิใช่เพราะเหตุตาย ผู้บังคับบัญชาจะต้อง “ยุติการดำเนินการทางวินัย” ทั้งนี้เนื่องจากไม่มีกฎหมายบัญญัติให้อำนาจหรือกำหนด หลักเกณฑ์ วิธีดำเนินการไว้ อีกเช่นกัน

เนื่องจากการยุติการดำเนินการทางวินัย เป็นกระบวนการภายหลังการดำเนินการทางวินัย แล้ว วิธีการจึงอาจสั่งให้ยุติการดำเนินการทางวินัย โดยผู้บังคับบัญชาจัดทำเป็นคำสั่งและระบุเหตุผลของการสั่งยุติการดำเนินการทางวินัย หรืออาจสั่งเป็นลายลักษณ์อักษรให้ยุติการดำเนินการทางวินัยโดยไม่จัดทำในรูปแบบของคำสั่งก็ได้

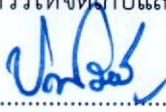
อนึ่ง การที่ผู้บังคับบัญชาสั่งดำเนินการทางวินัยในกรณีอื่น ๆ นอกจากที่กล่าวข้างต้นแล้ว จะต้องสอบสวนจนได้ข้อยุติแล้วส่งการไปตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด ผู้บังคับบัญชาไม่อาจยกเลิกการดำเนินการทางวินัยได้ เนื่องจากไม่มีหลักการของกฎหมาย หรือบทบัญญัติให้สามารถกระทำได้

ลงชื่อ
(นายปราโมทย์ บุญเปล่ง)
ตำแหน่ง..นิติกรชำนาญการพิเศษ

ผู้จัดเก็บ
ลงชื่อ
(นายมนตรี โอวาทสุวรรณ)
ตำแหน่ง..นายช่างเทคนิคชำนาญงาน ปฏิบัติหน้าที่นิติกร

ผู้ร่วมจัดเก็บ
ลงชื่อ
(นายพิชิตชัย เชิดชู)
ตำแหน่ง..นิติกรชำนาญการ

๘.การอนุมัติ

เห็นควรให้จัดเก็บและเวียนทราบ

.....
(นายปราโมทย์ บุญเปล่ง)
หัวหน้ากลุ่มกฎหมาย

อนุมัติให้จัดเก็บและเวียนทราบ

.....
(นายไพรัชต์วีริต วิริยะภักคพงศ์)
นักวิชาการสาธารณสุขเชี่ยวชาญ (ด้านบริการทางวิชาการ)
รองนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดสระแก้ว